

Jézus Krisztus valóban Isten!

Kérdés:

„Az

„Istennek formájában vala” kifejezés, amely Fil 2:6-ban található,

azt sugallja-e, hogy Krisztus nem volt Isten?

Noha annyira megdöbbent bennünket néhány szöveg egy-egy igében, hogy meg sem figyeljük a szakasz többi részét. Pedig legtöbb esetben azok a szavak szövegkörnyezetükben értendők. Ez a helyzet a kérdéső által felvetett igében is. Az „alak” (görögül: morphe) főnevet kótszer használja a Szentírás Fil 2:6-7-ben, és mindkét esetben Krisztusra vonatkoztatva: „Istennek formájában vala” (6. vers), és „szolgai formát vevőn” (7. vers). Az első esetben az ige abban a formájában áll le Krisztust, amelyben még emberré létele előtt volt. A második esetben pedig a szöveg a testben megjelent Megváltót jellemzi. Ebből az következik, hogy a kifejezés Krisztus léteformájára vonatkozik.

Másodszor,

figyeljük meg, hogy amikor az ige második alkalommal használja a főnevet, a hozzá kapcsolódó ige: a „felvenni, elfogadni”, ami arra utal, hogy Krisztusnak ez a léteformája nem egyenlő természetű léteformával! Nem arra utal, aki testre létele előtt volt, hanem arra, aki vá lett. Amikor a szöveg azt mondja: „szolgai formát vevőn”, ez nem azt jelenti, hogy úgy nézett ki, vagy olyan volt a külső megjelenése, mint egy szolgának. Azt jelenti, hogy amikor ember formájában jött el, akkor valóban szolgává lett. A kifejezés magában foglalja a rendeltetést (vagyis eljuttatást) és a feladatot a valóban.

Harmadszor: az

„Istennek formájában vala” azt fejezi ki, ki volt Krisztus önmagában. Nem úgy nézett ki, mint Isten, hanem maga volt Isten. Olyan forma volt, amely csak Istennek van. Más szóval, „Isten formája” olyan létezési módot jelent, ami csak az isteni lény sajátja. Az angol New International Version Biblia így adja vissza ezt a kifejezést: „Isteni természetűben lévő”. Ez nagyon is helyesen utal arra, hogy a „forma” Krisztus természetét jelenti, mielőtt még emberré lett volna. Ez idegennek tűnhet számára, mert mi valaminek a megjelenésére, vagy alakjára használjuk a „forma” szót, de a Pál által használt kifejezéssel nem ez a helyzet. Ez arra a formára utal, ami egy személy természetét határozza meg, vagy áll le. Jézus nem csupán szerepként jött el, hogy olyan, mint egy szolga, vagy olyan, mint Isten, hanem valóban szolga volt és valóban Isten volt!

Negyedszer: A

kifejezésnek ezt az értelmét az 6. vers kijelentése: „Jézus nem tekintette zsákmánynak azt, Istennek egyenlő”. A „zsákmány” vagy „ragaszkodik valamihez”

(görögül: harpagmos) jelentése:

„Élve ragaszkodik valamihez, ami már egyébként is az övé” - ami ebben az

esetben az isteni természet. Mielőtt Jézus emberré lett, ahelyett, hogy

ragaszkodott volna Istennek való egyenlőségéhez, „önmagát megresztelt, szolgai formát vevőn” (7. vers)

döntött, hogy megalázza magát, mégpedig egy szolga szintjére. Aki önmaga is

Isten volt, "aki Isten szolgája" lett (1. Ázs 53:11-12). Ez Isten mérhetetlenül nagy szeretetnek csodálatos és dicsőséges kinyilatkoztatása!

Mit jelentenek

Zsid 1:3 szavai: "Ézaz ő dicsőségek visszatérő zödése"?

A Biblia ebben

a szakaszban Krisztusnak emberrétele előtti, isteni természetével foglalkozik. Az angol New International Version Biblia Á-gy fordítása: "Ézaz Ő [Isten] Istennek pontos kiábrázolója". Mindkét fordítást igen nehéz értelmezni, ezért egy jó bibliai lexikon, vagy kommentár sokat segíthet a kérdés megválaszolásában.

Erre a

kérdésre nem válaszolhatunk anélkül, hogy ne utalnánk néhány görög szóra, amit Pál használt ebben a szakaszban. Két kifejezés közül az egyik nagy jelentőségű. Az első a karakter, amit az iménti fordítás "Éz pontos kiábrázoló"-nak fordít. Ebből származik a magyar nyelvben is már elfogadott "Ézkarakter", "Ézkarakteres" szó. Ez egy tárgy vagy személy megkifejező névelőjeit, vonásait jelenti.

A második

görög kifejezés a hupostasis, aminek jelentése: "Éz szemely, Isten". A görög irodalmi szövegekben ezt olyankor használják, amikor valaminek az alapjára, Istenre akarnak utalni. A Zsidókhoz Á-rt levélben Istenre, Istenre utal ez a szó.

Ez a szakasz

két fontos gondolatot tartalmaz. Először: Krisztus teljesen Isten, mert rendelkezik Istennek megkifejező és kizárólagos vonásaival. Másodsor: kihangsúlyozza, hogy Jézus Krisztusban Isten nyilatkoztatta ki magát. Benne felismerhetjük Isten egyedülálló vonásait, ami megkifejező névelőjeitől minden más Istenétől. Csakis Krisztus - aki teljesen Isten - tudja kinyilatkoztatni számunkra Isten természetének teljességét (v. Kol 1:19).

Á

Angel Manuel Rodriguez